

² tur. Et aduerte unde sumitur hæc p̄sumptio, ^a quia sumit ex autoritate iudiciali, ad hoc tex. de re iud. c. sicut. vbi bo. rex. Et no. q̄ hæc p̄sumptio non est iuris & de iure, sed est iuris tantum, quod patet, quia admittit legitimam probationem in contrarium, quod qualiter intelligatur dicam infra. & vide quod no. gl. de prob. c. qm̄. t̄ No. 7. q̄ literis testimonialibus p̄latorum ^b creditur, et in his quæ sunt grauis p̄iudicii. quod est verum quo ad aliqualem p̄sumptionem coadiuuantem, & fm̄ Doct. quo ad semiplenam probationem, bo. rex. supra de ele. ca. cum inter R. mat. de prob. c. post cessionem. t̄ No. 6. q̄ vbi ex nouiter deductis fertur sententia in causa appellationis, sententia debet ferri super iure deducto principali, non autem debet esse confirmatoria, vel infirmatoria, ad hoc de fid. inst. c. cum lo. t̄ Op. q̄ si appareat ex actis cā falsa, ex qua iudex est motus, sn̄a reddatur nulla, ^c de re iud. c. inter ceteras, de re iud. cle. pastoralis, de app. c. sollicitudinem, no. de app. c. per tuas, & c. pastoralis. Sol. quandoque causa falsitatis est in facto, nō in iure. Quandoque apparet falsitas causæ in facto & iure, vel iure tantum. primo casu si falsitas est notoria, sententia est nulla, vt in iuribus p̄al. ad hoc quod habetur de sen. exc. c. Romana. Si in vniuersitatem. & e. i. c. venerabilibus, li. 6. Si falsitas non est notoria, tunc sn̄a est valida, quia contra ius est litigatoris, vt infra de re iud. c. cū inter, & fortius valet, si subest causa, licet non sit expressa, de re iud. c. sicut. & idem quando est dubium an subit causa, quia in dubio p̄sumitur, vt hic, & de re iud. ca. sicut. t̄ Quandoque sn̄a est lata ex falsa cā in iure, & tunc si duæ causæ sunt in sn̄a expressæ, quarum vna est vera, altera falsa in iure, per hoc non vitatur sn̄a, quia sustinetur ex vera, casus no. qui sil. sint le. c. per tuas, & hoc tenet Inn. hic, vt res potius valeat, quam pereat. Si vna tātū est expressa, & illa falsa, & ex alia non potest sustineri, quæ patet ex actis, sententia est nulla. infra de re iud. c. 1. 2. q. 6. c. ei qui. S. diffinitiuā, cum si. Et hæc vera, etiam si sn̄a feratur cum dictione, p̄ferim, vel maxime, ex eo quia ex quo falsa est expressa, & alia non apparet, qua sustineatur, sententia remanet nulla, quia idem error p̄sumitur in tacita, qui adest in expressa, de restit. in integrum. c. tum ex literis, de pur. ca. c. cum dilectus. Si cā vna falsa est in sententia expressa, & alia iuari potest sn̄a, quæ patet ex actis, tunc si iudex simpliciter tulit sn̄am, & ad illam causam se restrinxit, non valet sn̄a, quamquam aliter iure possit iuari, ad hoc tex. & dicta Doc. de concess. p̄æb. c. ex parte, & c. dilectus. Hæc vera nisi sn̄a ferat cum adiuncto, maxime, vel p̄ferim, vel alia adiecta dictione si mili, per quam pateat iudicem se non restringere ad illam causam, & sic semper propter hoc consuluit But. sententia ri. & consuluit in l. Athletas. S. qui ignominia, ff. de his qui not. inf. quod not. ad hoc dictum Gra. 1. r. q. 3. c. audi denique. S. cum ergo, vide glo. in l. si is ad quem. ff. de acqui. hæc. & ibi plene per Bar. Quandoque allegatur falsitas causæ, quæ non ex sn̄a colligitur, sed ex sententia ad acta, ^d relata, & tunc si iudex se expressè refert ad acta, vt quia dicit per a. & b. non est probatum, & visis attestationibus est probatum, vel si dicat, quia probatum est, & non appareat probatum, quod hic colligitur iniustitia, quia quanta fides probationi detur, est iudici arbitrium, & quia potuit ex alijs moueri, tunc sn̄a non erit nulla. Si autem iudex se non refert ad acta, tunc si ex actis apparet euidenter iniustitia, sententia erit nulla, quando iniustitia colligitur ex talibus p̄bationibus, quæ tergiuersatione celari non possunt, & quorum fides non est in arbitrio iudicantis, vt si former sn̄am contra confessionem, & sententia est nulla, ad hoc quod no. Inn. de immo. eccl. c. quia plerique. & de frig. c. fraternitatis. Non placet istud, quia forte potest dici confessionem in constantem, vel factam a non habente potestatem confitendi. si autem colligitur ex probationibus quæ tergiuersa

ratione celari possunt, & contra quæ multa possunt opponi, & quorum fides est in arbitrio iudicantis, sententia nō est nulla, sed valet, vt si apparet probatum, & absoluit. Idem & fortius quando ex actis colligitur iniustitia, licet ex eis nō iustificetur, quia est lata condemnatoria, & ex actis non apparet sufficiens probatio, vt hic est casus. t̄ Secundo op. q̄ sententia debet esse in cā appellationis confirmatoria, vel infirmatoria. C. de ap. leos. Solu. dicunt Doct. q̄ nō est vis, dummodo agens consecrata fuit sn̄a, vt hic, vel hic ex nouis probationibus fertur sententia, vt dixi in notabilibus. Opp. cum glo. q̄ renunciatio facta non proliit ipsi, pro quo lata est sn̄a, quia non sequitur, excludit est aduersarius, er go ipse agens perens eam debet obtinere, supra de refer. c. olim. Sol. dicit glo. q̄ constabat de electione ipsius, pro quo est sententia, intelligendum est q̄ constabat aduersarium renunciassè ante electionem ipsius R. alias non profuisset si bi renunciatio, vel prodest sibi excludere aduersarium, qm̄ possidet, vt no. Inn. & Comp. de refer. c. capitulum, & inf. de re iud. c. cum Bertoldus. t̄ Opp. q̄ non victus, sed victor ardetur ad iustificandam sententiam in causa appellationis, in Auth. de his qui ingre. ad appel. S. illud. vbi dicitur, q̄ victores non aliter potantur sententiis, quam si eas recte latas monstrauerit. Gl. concludit, q̄ quandoque contēditur de iniustitia sn̄æ processus, & non rectitudine, & dicens ipsam rite latā ardetur ad il am ex actis iustificandā, de prob. c. qm̄ cōtra falsam. Qm̄ in causa appellationis cōtenditur de iustitia, vel iniustitia sn̄æ & tunc dicit gl. q̄ dicens iniustam habet probare, sit actor vel reus, quia semper p̄sumitur pro iustitia sn̄æ, nisi contrarium probetur, vt hic, & C. de app. l. hi q̄ ad ciuilia, C. vt causæ post pube. ad fit tutor. l. vna. ff. si pen. appell. l. i. in prin. & docere se dēt iuste appellasse. inf. de appe. c. cum in ecclesia. Nec ob. S. illud, q̄ docere debent iustas sn̄as, sed docent eo, q̄ contrariū non docetur, C. qui mili. non possunt. l. sup. seruis. li. 2. 4. m. glo. t̄ Hic sunt videnda duo. primo ad euidentiam an pro actis iudicis p̄sumatur, & quando. Et primo q̄ de actis iudicialibus. & sn̄a? Secundo q̄ de actis quasi iudicialibus. & qui p̄ modum voluntariæ iurisdictionis exercentur, vel aliterius superioritatis, vel potestatis? Ad primum in plurib. locis hoc tangunt canonistæ sup. de ele. c. bonæ. & sup. de of. deleg. c. cum in iure. vbi Inn. plenissime, & de p̄ba. ca. qm̄ q̄ falsam, & ibi Cal. in dubijs. & de re iud. c. cum inter. de ap. c. sape. de re iud. c. sicut. de senten. exc. c. sacro. vbi p̄ glo. & de off. or. c. ad reprimendam, p̄ Io. 2. q. 6. ca. hoc est placuit. 1. r. q. 3. c. curæ. Concludēdo dicta omnium, dic si q̄ritur, an lata sn̄a p̄sumatur pro fundamento p̄tis, non tracto hic, sed dicā inf. de off. deleg. c. cum in iure. Si quæritur an p̄sumatur pro legitimitate p̄sonarum in iudicio litigantiū, ad hoc tangam ibi. Si q̄ritur an p̄sumatur pro solennitate sn̄æ, vel iniustitia, primo videndum q̄d in sn̄is q̄ trāsunt in rē iudicatam. secundo q̄d de sn̄is quæ non trāsunt in rem iudicatam. Dic, si sn̄a est appellatione suspensa, ^e ita q̄ appellatio pendeat, & sit legitima, pro neutro p̄sumitur, sed is grauatur onere p̄bandi qui primo grauabatur, & videbis inf. vnde ille q̄ grauabatur onere p̄bandi in principali, grauabitur in cā appellationis, C. de ap. l. hi qui ad ciuilia, vbi

ADDITIONES.

- a ¶ P̄sumptio Hoc tamen limitat Bal. in l. sancimus. C. de iud. vt p̄cedat qm̄ iudex seruauit ordinem debitum in procedendo alter non ref. et Riminal. in l. si pacto quo penam. col. 2. C. de pac. Sub. Sapia.
- b ¶ P̄latorum. Adde Old. cons. 183. ¶ R. stringe tu hoc dictum. I. d. m. r. o. d. o. tales literæ sint sigillatæ, vt per Inn. in c. post cessionem. infra de prob. & ibi iste no. plene Bal. in l. eam quam. col. 4. C. de fidei & in sua marg. in vers. credulitas. vers. 4. Spec. in tit. de prob. §. 3. ver. 10. & se. & Br. r. d. de fir. in tra. de epi. 4. lib. in prin. Quod etiam restit. g. n. in concernentibus eius officium, vt no. Ro. deci. 23. inci. Fuit dubitatio, in no. & dec. 348. & an tales literæ fidem faciant in curia seculari, vide plene per Bald. in l. si qua per calumniam. C. de epi. & cle. Zac.
- c ¶ Reddatur nulla. Videtur tamen q̄ falsa causa expressa in sententia non habeat vitare, quia in sententia non requiritur expressio causæ, & notatur in l. 2. signominia. de his qui no. inf. ergo non vitat, quia vbi solemnitas alia non requiritur in actu, si adhibeatur & inepse, non vitat, actum. l. i. in prin. C. de rei vxo. ac. glo. in §. multis. Inst. de libert. propter hoc tamen Do. Tassin. l. edita. in notabilibus, C. de eden. reprobatur regulam p̄dictam, sed potes concedere ex his quæ dicit copiose Fely. in c. cum ordinem. col. 1. & 2. de refer. Sub. Sapia.
- d ¶ Ad acta. Adde Bal. consilio 112. lib. j. & vide Alexan. cons. 35. 2. lib. & cons. 122. 2. lib.
- e ¶ Iustificandum. Adde vt per Fede. cons. 211.
- f ¶ Suspensa. Adde Ro. cons. 334.